

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **DEMIROS s.r.o.**, se sídlem ve Frýdku-Místku, Horní 1775, zastoupeného JUDr. Dalilou Pelechovou, advokátkou se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, Čs. legií 1364/20, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze 4, Budějovická 1387/7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4.2.2015 č.j. 7063/2015-900000-304.5 a ze dne 7.8.2015 č.j. 28157-2/2015-900000-304.5, ve věcech spotřební daně z tabákových výrobků a předpisu úroku z prodlení,

takto:

- I. Žaloby se **zamítají**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanými žalobami se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4.2.2015 č.j. 7063/2015-900000-304.5 a ze dne 7.8.2015 č.j. 28157-2/2015-900000-304.5, jimiž byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj, a to ze dne 11.8.2014 č.j. 76878/2014-570000-32.1,

kterým byl vydán platební výměr na spotřební daň z tabákových výrobků za zdaňovací období únor 2014 a ze dne 9.4.2015 č.j. 38598/2015-570000-32.1, kterým byl předepsán úrok z prodlení úhrady splatné daně.

V žalobě směřující proti prvnímu z napadených rozhodnutí vymezil žalobce tyto žalobní body:

- 1) Žalobce se neztotožňuje s výkladem ust. § 101 odst. 6 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, v platném znění (dále jen ZSD), který učinily správní orgány obou stupňů. Výklad byl rozšířen v rozporu s čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod (dále jen Listina). Interpretace, podle níž dle označeného ustanovení je tabákem ke kouření také výrobek, jež lze za pomoci úpravy kouřit a obecně pak výrobek, který není znehodnocen pro účely kouření, upravit, je nepřipustně extenzivní. Pokud správní orgán I. stupně dovodil, že zákonný pojem „lze předmětné zboží kouřit“ lze rozšířit na pojem „po odstranění žil a po nařezání ostrým nožem na vlákna šířky 1-2 mm“, jedná se o nepřipustný výklad, který nerespektuje nutnost výkladu daňové legislativy ve prospěch daňového subjektu. Žalovaný pak doplnil tuto argumentaci tak, že tabákem ke kouření je třeba dle ust. § 101 odst. 6 ZSD rozumět výrobek, který není pro účely kouření znehodnocen. Tento názor považuje žalobce za nesprávný, nezákonný a nelogický. Žalobce poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS), a to rozsudek ze dne 16.10.2008 č.j. 7 Afs 54/2006-155. Žalobce zdůraznil, že ust. § 101 odst. 6 ZSD se zabývá kategorií výrobků, tedy již hotových předmětů, které slouží prodeji spotřebitelům a nikoliv další úpravě. Jakákoliv další nutná úprava by byla dalším zákonným požadavkem, který však zákonodárce nevyjádřil. Například ust. § 101 odst. 3 písm. c) bod 1 ZSD se zabývá tabákem jako surovinou. V těchto případech pak lze uvažovat o tom, že tabák řezaný, který je možné po laickém zpracování kouřit, může být předmětem daně. Úprava ust. § 101 odst. 6 však takovou možnost neupravuje. Žalobce proto zcela odmítá správními orgány tvrzenou analogii mezi ust. § 101 odst. 6 ZSD a ust. § 103 odst. 3 písm. c) bod 1 ZSD. Ust. § 103 odst. 3 písm. c) bod 3 ZSD výslovně připouští možnost jiného tj. neprůmyslového zpracování, tedy možnost, která v ust. § 101 odst. 6 zahrnuta není. Ust. § 101 odst. 6 ZSD počítá s výrobkem, který nespadá do kategorie výrobku ust. § 101 odst. 3 písm. c) ZSD a není určen ke kouření, přičemž současně bylo možno tento výrobek kouřit. Půjde tedy o výrobek, který je zřejmým zbožím dvojího použití.
- 2) Žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného, že závazná informace o sazebním zařazení zboží ze dne 4.7.2013 CZ 37-0566-2013 (dále jen ZISZ) je nevýznamná pro posouzení, zda předmětné zboží podléhá spotřební dani. To, že výrobek byl původně zařazen pod kód 24011035 (nezpracovaný tabák), nasvědčuje tomu, že postup žalovaného je účelový a že celní orgány po prvotní deklaraci předmětného zboží jakožto zboží nepodléhajícího spotřební dani změnily názor a po žalobci neoprávněně požadovaly spotřební daň, čímž zasáhly do právní jeho jistoty.
- 3) Žalobce zpochybnil provedenou zkoušku, z níž správní orgány vyvozují své závěry, neboť je neprůkazná a nedostatečná. Nesplňuje podmínky přezkoumatelnosti a je nedostačující pro zodpovězení otázky, zda je možné předmětné zboží kouřit. Skutková zjištění správce daně jsou tedy nedostatečná a nepřezkoumatelná. Žalobce v této souvislosti odkázal na znalecký posudek č. 1/VIII/2013-08-12, odborné stanovisko soudního znalce ze dne 24.7.2013 a odborné stanovisko soudního znalce OS/5-213-ST k závazné informaci.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že stejnou argumentaci k ust. § 106 odst. 1 ZSD žalobce uvedl již v odvolacím řízení a žalovaný se s ní náležitě vypořádal v napadeném rozhodnutí. Žalovaný zdůraznil, že posuzované zboží splňuje podmínky dané druhou částí ust. § 101 odst. 6 ZSD, a to, že jde o „...výrobek neuvedený v odst. 3 písm. c), pokud je určen k jinému účelu než ke kouření a současně je možné tento výrobek kouřit a je upravený pro prodej konečnému spotřebiteli“. Skutečnost, že se nejedná o tabák ke kouření, lze seznat z popisu a fotodokumentace výrobku a jednak z analýzy odebraných vzorků. Určení výrobku k jinému účelu než ke kouření potvrdil sám žalobce, když v průběhu řízení uváděl, že výrobek není určen ke kouření. Splněna je také druhá podmínka spočívající v možnosti výrobek kouřit. Výrobek sice nelze kouřit ve stavu, v jakém byl zajištěn, ale jednoduchým nikoliv průmyslovým či nutně odborným způsobem (nařezáním či nadrcením) tento výrobek lze naplnit do cigaretové dutinky nebo lulky či zabalit do cigaretového papírku a kouřit. Zákon nestanovuje podmínku, že je nezbytné tento výrobek kouřit bez dalších úprav. Podle žalovaného je nutno podmínku možnosti kouření výrobku posuzovat tak, zda lze výrobek kouřit či zda je pro kouření znehodnocen. Není přitom podstatné, zda lze výrobek kouřit ve stavu, v jakém je, nebo až po jednoduchých úpravách, které jsou pro kuřáky tabáku naprosto běžné a nezbytné. Provedenou analýzou nebylo prokázáno, že by byl výrobek znehodnocen způsobem vylučujícím jeho kouření. Náзор, že tabák ke kouření nemusí být způsobilý ke kouření v takovém stavu, jak jej definuje zákon o ZSD, potvrzuje i ust. § 101 odst. 3 písm. c) bod 1 ZSD, ve kterém zákonodárce uvedl, že tabákem ke kouření se pro účely tohoto zákona rozumí kromě jiných i tabák lisovaný do desek. I tento druh tabáku ke kouření nemůže konečný spotřebitel kouřit v takovém stavu, jak byl popsán, ale nezbytně jej musí upravit na tabákovou směs, kterou by bylo možno naplnit např. do cigaretové dutinky a kouřit. Skutečnost, že předmětný výrobek kouřit lze, prokázala zkouška provedená Celně-technickou laboratoří (dále jen CTL), jejíž průběh je zaznamenán v protokolu o zkoušce ze dne 5.5.2014 č.j. 16550/2014-900000-020, s jehož závěry byl žalobce seznámen v průběhu řízení. Také poslední podmínka spočívající v úpravě výrobku pro prodej konečnému spotřebiteli byla v posuzované věci splněna, neboť výrobek byl v okamžiku zajištění balen v jednotkovém obchodním balení po 100 g, jak vyplývá z popisu i fotodokumentace. V podrobnostech žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na důvodovou zprávu k novele zákona č. 95/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 95/2011 Sb.). Pokud jde o žalobní body 2) a 3), odkázal žalovaný rovněž na odůvodnění napadených rozhodnutí.

V žalobě podané proti druhému z napadených rozhodnutí žalobce uvedl, že s ohledem na přímou návaznost tohoto rozhodnutí vydaného ve věci předpisu úroku z prodlení na povinnost odvést daň z tabákových výrobků založenou prvním z napadených rozhodnutí, resp. rozhodnutím správce daně, které mu předcházelo, se žalobce ani nemohl dostat do prodlení, a proto nevznikl žalovanému nárok na zaplacení úroku z prodlení. Žalobce přitom plně odkázal na argumentaci uvedenou v první z podaných žalob.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že povinnost žalobce uhradit spotřební daň z tabákových výrobků vyplynula z platebního výměru ze dne 11.8.2014 č.j. 76878/2014-570000-32.1, který je pravomocný. Žalobci z něj vyplynula povinnost uhradit spotřební daň v určitém zákonném termínu, a pokud tak neučinil, případně učinil-li tak opožděně, vznikl ze zákona úrok z prodlení, který jde k tíži žalobce. V posuzované věci taková situace nastala, což vedlo k vydání platebního výměru správcem daně I. stupně. Žalovaný označil domněnku žalobce, že mu povinnost odvést spotřební daň nevznikla, za mylnou. Spotřební daň z tabákových výrobků za zdaňovací období únor 2014 byla splatná k původnímu dni splatnosti, tj. 9.4.2014 (40. den po skončení zdaňovacího období – ust. § 18 odst. 5 ZSD). Uhrazena byla teprve 29.10.2014, takže žalobci z důvodu opožděnosti vznikla povinnost uhradit i úrok z prodlení. Předmětem odvolacího řízení již nebyla oprávněnost vyměření spotřební daně, ale opožděná úhrada daně, která vedla ke vzniku úroku z prodlení. V podrobnostech žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobách (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 12.3.2014 v rámci místního šetření provedeného v provozovně žalobce ve Frýdku-Místku bylo správcem daně I. stupně zajištěno 15 kg neodřepíkovaných tabákových listů s obchodním označením „Liście tytoniu – originální tabáková vůně“ balených ve spotřebitelských baleních po 100 g. Správce daně získal podezření, že zboží je předmětem spotřební daně podle ust. § 101 odst. 6 ZSD. Z dokladů předložených žalobcem nebylo prokazatelné, že zboží bylo v ČR zdaněno. Výzvou ze dne 26.3.2014 správce daně vyzval žalobce k odstranění pochybností. Po proběhnutí ústním jednání dne 31.3.2014 doručil žalobce dne 8.4.2014 správci daně vyjádření k výzvě k odstranění pochybností a protokolu o ústním jednání, kde uvedl, že zboží není vybraným výrobkem, neboť se jedná o zboží se sazebním zařazením KN 24011035, takže není předmětem spotřební daně, bylo pořízeno v Polsku bez spotřební daně a nejedná se o výrobek použitelný ke kouření. V průběhu dalšího řízení žalobce předložil stanovisko k sazebnímu zařazení zboží osvědčující, že vybrané výrobky byly zařazeny do kódu KN 24012035 a že se jedná o sušený částečně odřepíkovaný tabák, který nelze kouřit bez další úpravy. Dle protokolu o zkoušce provedené CTL (č.j. 46989/2014-570000-32.1) jsou výrobkem sušené částečně odřepíkované tabákové listy, které po úpravě nařezáním nebo upravením lze naplnit do cigaretové dutinky nebo lulky, či je lze zabalit do cigaretového papírku a lze je kouřit. Bez této úpravy tabákové listy kouřit nelze. Protokol o zkoušce byl žalobci doručen dne 23.5.2014. Žalobce ve vyjádření učiněném v návaznosti na předvolání k ústnímu jednání za účelem rekapitulace řízení setrval na svém stanovisku ohledně sazebního zařazení zboží a nadále tvrdil, že není použitelné ke kouření. V úředním záznamu ze dne 4.7.2014 č.j. 28724-24/2014-570000-32.1 správce daně vyhodnotil postup k odstranění pochybností včetně hodnocení důkazních prostředků, přičemž dospěl k závěru o neunesení důkazního břemene žalobcem a vyčíslil daň z vybraných výrobků. Následně byl dne 12.8.2014 vydán platební výměr na spotřební daň z tabákových výrobků za zdaňovací období únor 2014, proti němuž podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Správce daně vydal dne 9.4.2015 pod č.j. 38598/2015-570000-32.1 platební výměr na úrok z prodlení, když spotřební daň za měsíc únor ve výši 27.000,- Kč vyměřená žalobci v řízení popsaném výše, která měla být uhrazena ve lhůtě do 9.4.2014, byla uhrazena až dne 29.10.2014. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž použil stejnou argumentaci jako v předchozím řízení, tedy argumentaci ve vztahu k nesprávné aplikaci ust. § 101 odst. 6 ZSD. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 7.8.2015 č.j. 28157-2/2015-900000-304.5.

Podle ust. § 101 odst. 6 ZSD tabákem ke kouření se pro účely tohoto zákona rozumí také výrobek, který obsahuje zcela nebo částečně i jiné látky než tabák a který splňuje ostatní podmínky uvedené v odstavci 3 písm. c) s výjimkou výrobků uvedených v odstavci 8, nebo výrobek neuvedený v odstavci 3 písm. c), pokud je určen k jinému účelu než ke kouření a současně je možné tento výrobek kouřit a je upravený pro prodej konečnému spotřebiteli.

Podle ust. § 101 odst. 3 písm. c) ZSD se pro účely tohoto zákona rozumí tabákem ke kouření

1. tabák řezaný, popřípadě jinak dělený, kroucený nebo lisovaný do desek, a který je možné kouřit bez dalšího průmyslového zpracování,
2. tabákový odpad upravený pro prodej konečnému spotřebiteli, který nespadá pod písmeno a) nebo b) a který je možné kouřit, nebo
3. tabák ke kouření obsahující více než 25 % hmotnosti tabákových částic s šířkou řezu menší než 1,5 mm; jedná se o jemně řezaný tabák určený pro ruční výrobu cigaret.

V prvním žalobním bodě žalobce namítl nesprávný výklad ust. § 101 odst. 6 ZSD. Žalovaný se shodnou odvolací námitkou zabýval podrobně v odůvodnění prvního z napadených rozhodnutí (body [33] až [48]). Krajský soud plně aprobuje označenou správní úvahu žalovaného, který nejprve vyloučil možnost aplikace ust. § 101 odst. 3 písm. c) ZSD na vybrané výrobky plynoucí mj. z vlastních tvrzení žalobců, že se jedná o aromaticko-dekorační prostředek, který není určen ke kouření. Dále se zabýval možností aplikace ust. § 101 odst. 6 ZSD, tj. naplněním podmínek druhé části tohoto ustanovení. Skutečnost, že výrobek lze kouřit, byla prokázána provedenou analýzou CTL. Žalovaný ve své úvaze dospěl k závěru, že není podstatné, zda výrobek lze kouřit ve stavu, v jakém je nebo po jednoduchých úpravách, jichž je spotřebitel běžně schopen. Za zásadní shledal, že výrobek prokazatelně nebyl znehodnocen způsobem, který by kouření vylučoval. Krajský soud se s těmito závěry ztotožňuje. Názor žalobce, že jakýkoliv zásah do posuzovaného výrobku, např. způsobem použitým při provedení laboratorní zkoušky CTL je nepřijatelný, krajský soud nesdílí. Naopak má za to, že provedený zásah do výrobku je v souladu s účelem, který zákonodárce sledoval novelou vydanou zákonem č. 95/2011 Sb., přičemž vychází shodně s žalovaným z důvodové zprávy k tomuto zákonu, která byla ostatně žalovaným v napadeném rozhodnutí v rozhodné části citována (bod [42] napadeného rozhodnutí). S ohledem na obsah citované části důvodové zprávy má také krajský soud za to, že účel této novelizované právní úpravy spočíval v přizpůsobení legislativy stávající praxi a cílil právě na ty případy, kdy různými laickými formami úpravy výrobků bylo možno dospět k tomu, že výrobky, které nebyly určeny ke kouření, se staly k tomuto účelu způsobilými. Předpokladem

docílení takového stavu byla skutečnost, že výrobky nebyly k účelu kouření znehodnoceny. Krajský soud se tedy ztotožňuje s žalovaným v tom, že podstata posouzení výrobku spočívá právě v tom, zda vykazuje formu znehodnocení ke kouření či nikoliv. V posuzované věci bylo zejména laboratorní analýzou prokázáno, že konečný spotřebitel je schopen ke kouření vybraného výrobku použít formu běžného uživatelského zpracování, za kterou soud považuje nařezání nebo nadrcení, aniž by k tomu potřeboval asistenci dalších osob či průmyslových zpracovatelů. Krajský soud se z uvedených důvodů s úvahou žalovaného jakož i správního orgánu I. stupně zcela ztotožnil. Krajský soud rovněž neshledal přiléhavou argumentaci žalobce postavenou na porovnání právní úpravy ust. § 101 odst. 6 a ust. § 103 odst. 3 písm. c) bod 1 ZSD spočívající v tom, že v prvním případě je posuzován výrobek, kdežto v druhém případě surovina. Obě ustanovení totiž definují, co se rozumí pojmem „tabák ke kouření“ pro účely tohoto zákona, tj. ZSD. Za nepřipadný považuje krajský soud odkaz žalobce na rozsudek NSS ze dne 16.10.2008 č.j. 7 Afs 54/2006-155, neboť ani soud shodně s žalovaným neshledal v citovaných zákonných ustanoveních nejasnosti, nesrozumitelnost či mezery v zákoně, pro které by připadalo v úvahu použít mírnější výklad zákona ve prospěch daňového subjektu. Obsahem správních spisů bylo rovněž prokázáno, že předmětné výrobky byly zajištěny v obchodním balení po 100 g a z této skutečnosti lze nadevší pochybnost dovodit, že byly upraveny pro prodej konečnému spotřebiteli. I tato zákonná podmínka pro aplikaci ust. § 101 odst. 6 ZSD byla tedy splněna. Na základě uvedené argumentace krajský soud neshledal první žalobní bod důvodným.

Ani žalobní bod namítající, že správní orgány obou stupňů nerespektovaly ZISZ, krajský soud důvodným neshledal. Vydaná ZISZ má svou relevanci toliko v řízení celním, nikoliv však v řízení daňovém. V posuzované věci sice správní řízení proběhlo před orgány celní správy, avšak jednalo se o řízení daňové, jehož předmětem bylo posouzení vybraných výrobků z hlediska spotřební daně, konkrétně spotřební daně z tabákových výrobků. Procesním předpisem, podle něhož bylo postupováno, byl zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, v platném znění a hmotněprávním předpisem byl ZSD, tedy právní normy vnitrostátního charakteru. Úprava obsažená v ZSD pro oblast spotřební daně z tabákových výrobků nevychází z kódů celní nomenklatury, které byly použity v řízení celním, ale z definice vybraných výrobků tak, jak je určena přímo ZSD. Vydaná ZISZ proto nemůže mít v posuzované věci žádnou vypovídací hodnotu a správní orgány postupovaly v souladu se zákonem, když se jejím obsahem neřídily.

Ve třetím žalobním bodě žalobce zpochybnil zkoušku provedenou CTL, když ji označil za neprůkaznou a nedostatečnou, aniž by však blíže uvedl, v čem nepřezkoumatelnost a nedostatečnost provedené zkoušky spočívá. Bez jakéhokoliv upřesnění žalobce také učinil odkaz na znalecký posudek a stanoviska soudních znalců, jež jsou součástí správních spisů. Toto žalobní tvrzení považuje krajský soud za zcela nedostačující k určení rámce soudního přezkumu. Dle ustálené praxe správních soudů (např. rozsudek NSS ze dne 24.8.2010 č.j. 4 As 3/2008-78 nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19.2.2011 č.j. 31Ca 152/2009-44) je určení rozsahu soudního přezkumu zcela v dispozici žalobce. Jím formulovaná žalobní tvrzení však musejí být natolik konkrétní, aby alespoň rámcově určovala rozsah soudního přezkumu. Soud není oprávněn ani povinen vyhledávat či domýšlet žalobcem obecně tvrzené nezákonnosti, neboť by tím porušil zásadu dispoziční, kterou je soudní přezkum ve správním soudnictví ovládán a také zásadu rovnosti

účastníků řízení. Na základě uvedeného krajský soud shrnuje, že takto formulovaný žalobní bod shledal nezpůsobilým soudního přezkumu.

Pokud jde o druhé z napadených rozhodnutí, směřuje proti němu v podstatě jediný žalobní bod postavený na shodné hmotněprávní argumentaci jako v případě vyměření spotřební daně s tím, že v důsledku uvedeného žalobci vůbec nevznikla povinnost odvést spotřební daň z tabákových výrobků a tudíž se ani nemohl dostat do prodlení.

Ani tento žalobní bod krajský soud důvodným neshledal. Obsahem správních spisů bylo jednoznačně prokázáno, že existuje pravomocné rozhodnutí, jímž je platební výměr na spotřební daň z tabákových výrobků za zdaňovací období únor 2014 č.j. 76878/2014-570000-32.1 a současně došlo k situaci, kdy žalobce vyměřenou spotřební daň uhradil po zákonné lhůtě splatnosti. Podle ust. § 18 odst. 5 věty první ZSD je daň splatná do 40. dne po skončení zdaňovacího období, ve kterém vznikla povinnost daň přiznat a zaplatit, pokud tento zákon nestanoví jinak. Splatná daň však byla uhrazena na účet správce daně až dne 29.10.2014. Tuto skutečnost žalobce žádným způsobem nerozporuje. Žalobce omezil své žalobní tvrzení pouze na hmotněprávní důvody, jež podrobně rozvedl v žalobě směřující proti platebnímu výměru, jímž byla daň stanovena. Krajský soud však shodně s žalovaným považuje za rozhodující skutečnost, že ke dni splatnosti daně existovalo pravomocné rozhodnutí, na jehož základě vznikla žalobci povinnost daň zaplatit a podaná správní žaloba směřující proti vyměření daně na uvedené neměla žádný relevantní dopad. Relevantní právní skutečností by bylo pouze zrušení platebního výměru na spotřební daň např. v důsledku zrušujícího rozsudku soudu, neboť ve smyslu ust. § 2 odst. 5 daňového řádu úrok jako příslušenství daně sleduje osud daně. K takové situaci však v posuzované věci nedošlo. Také žalobní důvod směřující proti druhému z napadených rozhodnutí proto krajský soud důvodným neshledal.

Jelikož krajský soud neshledal žádný z žalobních bodů důvodným, žaloby v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti v tomto řízení nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 9. června 2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu